

IV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 26de November 1891.)

Det maa ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget om en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg anses som givet, at der ikke af tekniske Grunde kan indvendes noget imod Gennemførelsen af Planen om en Flytning af Viborg Banestation til et andet, mere bekvemt for Byen beliggende Sted og den dermed i Forbindelse staaende Forlægning af de tilstødende Dele af Vangaa-Struer-Banen. Det erkendes fremdeles fra alle Sider, at en saadan Flytning vilde være af stor Betydning for Viborg By og nærmeste Omegn, navnlig mod Nord. Naar Lovforslaget ikke desto mindre gaar ud, ikke paa en Flytning, men paa en Udvidelse af Stationen, væsentlig paa samme Plads, hvor den nu er, er dette i Virkeligheden begrundet alene i finansielle Hensyn. Efter de anstillede Undersøgelser, med Beregninger og Overslag, antages det nemlig, at Statskassens Udgifter ved den paagældende Flytning og Forlægning vilde blive 811,000 Kr., medens Udgifterne for Statskassen ved Stationens Udvidelse ifkun vilde blive 429,000 Kr., altsaa en Forskel af 382,000 Kr. I forrige Rigsdagssamling, hvor der i bægge Rigsdagens Afdelinger var større eller min-

dre Stemning for Flytningen, gif man imidlertid ud fra, at Merudgiften ved denne ifkun vilde beløbe sig til imellem 200,000 og 250,000 Kr., og det viser sig altsaa formentlig, at Merudgiften vil blive med et rundt Tal c. 150,000 Kr. større end da paaregnet. Det er dette, som maa antages at være den væsentlige, for ikke at sige den eneste Grund til, at Indenrigsministeriet foreslaar at opgive Flytningen og blive staaende ved Udvidelsen, idet man mener, dels at Flytningen ikke for Staten har saa stor Interesse eller derved vindes saadanne Fordele med Hensyn til Driften, at det vilde staa i noget rimeligt Forhold til en Merudgift paa 382,000 Kr., dels at der ikke er tilstrækkelig Høje til at bringe et saa stort Offer fra Statskassens Side til Bedste for de paagældende stedlige Interesser.

Udvalget, med Undtagelse af Scharling, har dog ikke kunnet overbevise sig om Gyldigheden af disse Betragtninger, og hvad der i første Række herved har maattet have en væsentlig Betydning, er dette, at der formentlig er Grund til at antage, at paa den ene Side Udgifterne ved Flytningen ere beregnede vel